

σβουρίζω

σβουρίζω, ρ. [<σβούρα + κατάλ. -ίζω], σβουρίζω· χτυπώ δυνατά κάποιον με την παλάμη μου, τον μπατσίζω, τον σκαμπιλίζω, με περιστρεφόμενη κίνηση του χεριού μου: «του σβούριξε μια μπάτσα, που τον έκανε να δει τον ουρανό με τ' άστρα»·

- μου τη σβούριξε ή μου την έχει σβουρίζει, **α.** αποφάσισα ξαφνικά να κάνω κάτι και χωρίς κάποιο ιδιαίτερο λόγο: «κάποια στιγμή μου τη σβούριξε και τους παράτησα όλους κι έφυγα». **β.** νευρίασα πάρα πολύ: «μου την έχει σβουρίζει μ' αυτές τις ανοησίες σου, γι' αυτό σταμάτα, γιατί θα σε πλακώσω στο ξύλο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας